

ĐỜI NGƯỜI

Mấy hôm rày người ta truyền nhau sự ngạc nhiên về hóa đơn cho 7 ly nước tại một quán cà phê ở Bảo Lộc - Lâm Đồng gần một triệu ba. Ly cà phê giá hai trăm rưỡi nghìn. Chủ quán cho biết: "đây là chuyện bình thường vì trong ly cà phê này chứa nhiều công thức đặc biệt biểu tượng cho tài lộc sinh sôi. Cà phê ở quán không có ly thứ 2 ở Việt Nam. Nếu có ly thứ 2 thì khách hàng được tặng 10 triệu đồng mang về....."

Ở đây có hai chi tiết:

- "Trong ly cà phê này chứa nhiều công thức đặc biệt biểu tượng cho tài lộc sinh sôi" - Là đánh vào sự mê muội của những ai thích của trên trời rơi xuống, chẳng cần lao động bỗng dưng có thật nhiều tiền. Haizaaa...Nếu ly cà phê thần thánh đến vậy thì ông chủ làm cuộc "ăn chia" với khách: Cứ đến quán tôi uống cà phê về, tài lộc ùn ùn kéo đến nhà bạn, rồi trở lại uống tiếp, tài lộc lại đầy ắp dư thừa. Hay ông chủ tự chế ra loại hảo hạng tài lộc hơn, chỉ dành cho gia đình, người thân uống để có tài lộc - bán cà phê làm gì nữa cho mệt!

- "Cà phê ở quán là không có ly thứ 2 ở Việt Nam". Thật nực cười cho sự lừa phỉnh, bốc phét kiểu này để chống chế. Thử hỏi, ai đem ly cà phê đi phân tích vi chất hóa học, sinh học để

xác định nó khác ly thứ hai?! Hoặc giả như ly cà phê ấy có khác ly thứ hai, thứ ba hay thứ en-nờ thì đã sao nào!

Chuyện người ta bán ly cà phê, bát phở với giá gấp vài ba hoặc hơn chục lần giá thông thường là chuyện không hiếm ở các thành phố lớn, điểm du lịch. Nó vẫn tồn tại cho cả người giàu muốn thưởng thức cái sang, người bí bách phải dùng và người không biết bị lừa. Lợi nhuận cho cách buôn bán này thật to tát, giàu nhanh lắm.

Tôi từng gặp người giàu kếch xù, giàu âm thầm, tức là tài sản vài chục hay trăm tỉ nhưng sống bình thường, cần mẫn lao động, thậm chí mỗi ngày vẫn kiếm cả bạc lẻ. Rồi cũng thốt lên: "Lắm lúc không biết sống để làm gì nữa!". Người đất đai tài sản nhiều vô kể, tiền cũng chả tính được nữa, rồi bỗng ngày kia tai biến mạch máu não, quên quên nhớ nhớ, đi đứng phải có chồng dìu dắt, phục vụ chăm bẵm như một em bé. Tiền thì nhiều đấy, nhưng cả hai vợ chồng vẫn mang khổ đau từng ngày, từng giây phút....Lại có bà cụ già ốm yếu, thỉnh thoảng tôi đến thăm. Cụ lần dưới gối lấy trăm bạc nhờ: "Có người thăm cho tiền, ăn uống con cái lo, tôi chẳng mua bán gì, chị cầm lấy cho người nghèo giúp tôi".

Đời người là quãng thời gian trên dương thế, giàu chưa chắc hạnh phúc thật và nghèo cũng không phải tận cùng khổ đau. Nếu chỉ sống và đau đáu kiếm tiền bất chấp lương tâm, hay Chúa ban cho tiền dư thóc đầy mà không biết sống để làm gì

thì vô nghĩa quá. Nhưng, một trăm bạc là cả "gia tài" để cho đi, thì hẳn hạnh phúc lắm, bởi người mang trái tim yêu thương thì luôn đầy ắp sự thanh nhàn, và cuộc đời nhẹ tênh.

Cuộc đời mỗi người, Chúa ban cho đầy đủ tứ chi đã là ân huệ. Chịu khó lao động sẽ đủ sống. Theo đó, Thiên Chúa đòi chúng ta không được áp bức người khác, phải sẻ chia với người khó khăn hơn theo khả năng. Hãy xem dụ ngôn người phú hộ và ông Lazarô (Lc 16,19-31), để sống một đời người, sau cái chết không phải hối hận.

Dòng Kitô Vua- Vĩnh Long

